

ادامه از صفحه اول

محتسب یا مربی؟

چراکه سازوکار انقباضی مانع همگام‌سازی شهروندان با هنجارهاست و ریشه بسیاری از نارضایتی‌ها و تلخ‌کامی‌های شهروندان در مواجهه با شهرداری‌ها هم در همین رویکرد نهفته است. انسان به‌طور طبیعی تمایل دارد بر مناصب فائق آید و راهی برای بروزرفت از آن یابد. این واکنش در رفتار اجتماعی گاهی مساوی قانون‌گریزی است؛ یعنی همان امر نکوهیده‌ای که برای آن مجازات تعیین می‌شود؛ صرف‌نظر از اینکه آن مجازات بازدارنده خواهد بود یا نه، انقباض و محدودیت در محیط انسانی میل گریز را افزایش می‌دهد. اگر مجرای قانون، روح قانون را مقدم بر ظاهر آن بدانند، بسیاری از مسائل تغییر خواهد کرد. آنچه چنین تغییر نگاهی را سامان می‌دهد، تغییر نقش دیوان‌سالاران است. به عبارت واضح‌تر، قانون‌گذاران و مجریان باید بتوانند از نقش محتسب و گرمه به مربی و تسهیلگر تغییر نقش بدهند. کار مربی تعلیم و تمرین‌دادن است. ازاین‌روست که کار کارگزاران شهرها، فرماندهی نیست که احکامی ولو خیرخواهانه و درست از بالا صادر کنند و به هر قیمتی برای اجرای آن قدم بردارند، بلکه مدیریت اجتماعی‌شانه‌به‌شانه است که همراه با شهروندان در گفت‌وگویی قاعده‌مند و مدام در پی یافتن مسائل و معضلات برآیند و دست به دست هم برای برطرف‌کردن نارسایی‌ها کوشش کنند. امید است با توجه به صحبت‌هایی که از سوی مدیریت‌های جدید شهری ابراز شده، از این پس در چنین چارچوبی حرکت کنیم. البته این تغییر نگاه و کردار هم نیازمند تمرین است و شاید این دوره شوراهای اسلامی شهر بتوانند فضلی نو در این تغییر پندار و رفتار و گفتار داشته باشند.

حال ناخوش صنعت داروسازی

هر کاری را در بازار رقابتی مجاز می‌شمردن، بازار استراتژیک دارو را با روش‌های فروش پفک نمکی (یکی بخور، دو تا بپرا) به سستی رهنمون شده‌اند که ضرر و زیان مادی و معنوی حاصل از آن برگشت‌ناپذیر شده است. این‌گونه طرز تفکر ناشی از اندن پیموند ره صدساله در یک شب، همراه با وضعیت نابسامان حاصل از طلب چندهزارمیلیاردی از شرکت‌های بیمه، نه‌تنها باعث ایجاد بدهی چندصدمیلیاردی بعضی از شرکت‌های داروسازی بزرگ و قدیمی به شبکه بانکی شد، بلکه در کنار قوانین بلاکلیف قیمت‌گذاری دارو، دست مسئولان را نیز باز گذاشته که به بهانه جلوگیری از کمبود دارو، با دادن مجوزهای نامحدود به تولید یا واردات هر دارو و استفاده از جمله کلیشه‌ای و به ظاهر درست «اگر فلان دارو حاشیه سود ندارد چرا جایزه می‌دهید؟» قیمت داروها را هم ثابت نگاه دارند و به این آشفتنی دامن بزنند. دستان، عزیزان و سروران ارجمند، روز داروساز مبارک، اما حال صنعت داروسازی خوب نیست. باید تفری اساسی به حال درمان وضعیت نامساعد این درمانگر حیاتی کرد.

با تحریمی‌ها همسو نشویم

...اصلاح‌طلبان با اعتدال‌گرایان در نیز میان‌سعی می‌کنند به جای حل موضوع هرکدام به شکلی از این نمذ بردی خود کلاهی برگیرند. شاید دولت روحانی آن چنان که انتظار می‌رفت یا وعده‌اش را داده بود، تاکنون عمل نکرده باشد؛ اما هرگز نمی‌توان از این مقدمه ناخوشانید آن نتیجه را گرفت که پس بهتر بود به انتخابیات شرکت نمی‌کردیم یا ازاین‌پس بهتر است راه اصلاح‌طلبی با اعتدال‌گرایی را به خود وانهادیم به دنبال فعالیت‌های دیگر برویم؛ فعالیت‌هایی که در نظر تحریمی‌ها، مقابله به‌عنوان یک کلیت است و از آنجا که چنین امکانی در شرایط کنونی وجود ندارد، نتیجه نهایی‌اش انفعال، سرخوردگی، یاس و انزوای بیشتر فعالان سیاسی خواهد بود. در واقع تحریمی‌ها با انتقادات‌شان امروز ما را به همان بن‌بستی هدایت می‌کنند که خود سال‌هاست در آن گرفتارند. جواب ما به این تحریمی‌ها مانند گذشته «نه» خواهد بود. ما به مشارکت خودمان در انتخابات افتخار می‌کنیم. از اینکه موفق شدیم یک جابه‌جایی به وجود آوریم، به رای‌های‌مان می‌بالیم و از رفتن به پای صندوق‌های رای پشیمان نیستیم. ما همچنان بر ادامه راه خود در جهت اصلاحات تأکید می‌ورزیم و اصلاحات را یکی از مهم‌ترین پروژه‌های سیاسی ممکن در شرایط کنونی ایران و جهان می‌دانیم. دولت روحانی تنها یکی از سکوهای این جریان بوده و موفق بودن یا نبودنش را نیز با همین متر و مترآز می‌سنجیم. ما با هیچ دولتی یا شخصی عقد اخوت نیست‌ایم و هرکسی را در این راه به محک می‌گذاریم، شخص روحانی انتخاب ما بود؛ هرچند دولتش انتخاب شخص اوست، باین‌حال از تمام دستاوردهای مثبت دولتش (و هر نیروی دیگری اعم از اصولگرا یا اصلاح‌طلب) دفاع و از تمام عملکردهای معیوب یا منفی آنها انتقاد می‌کنیم. با چشم‌مانی باز مراقب عملکرد نمایندگانیتیمیم که با برچسب اصلاح‌طلبی وارد مجلس شدند و به کمیسون‌های اصولگرا پیوستند یا به قوای شریک این و رفیق آن شدند. به مجموعه شورای شهر و شهرداری چشم دوخته‌ایم و به‌درستی می‌دانیم موفقیت همه این افراد در گرو همان برگه‌های رأیی بود که به صورت یک فهرست کامل به صندوق‌ها ریخته شد و این ملت ایران بود که آنها را از هیچ به همه‌چیز رساند و به قولی بر تخت عزت نشاند. حال نیز کاملاً مراقب اعمال و گفتار آنهاست تا ببیند چه می‌گویند و چه می‌کنند. تردیدی وجود ندارد که دولت‌ها و افراد می‌آیند و می‌روند و ملت ایران هوشیارانه از خادمانش دفاع و از خائنانش به‌موقع و دقیق حساب‌کشی می‌کند. کیست که نداند این حساب‌کشی‌ها چه زود فرا می‌رسد؟

شکوفه حبیب‌زاده، آخرین روزهای وزارت حمید چیت‌چیان، چندان برای او خوشایند نبود. گویا بدنه وزارت نیرو با دانستن استمرارنداشتن حضور او در این وزارتخانه، تصمیم گرفته بودند تصمیم‌هایش را زمین بگذارند و با پشت‌کردن به او، خود راسا وارد عمل شوند. بر همین اساس هم بود که کارگروه رسیدگی به «قراردادهای متوقف»، با وجود مصوبه این وزارتخانه برای جلوگیری از فسخ قرارداده‌ا و ضبط ضمانت‌نامه‌های شرکت‌های آسیب‌دیده از بحران ارزی سال‌های ۸۹ تا ۹۱، کنار گذاشته شد و دو هفته مانده به پایان دولت یازدهم، شرکت‌های اقماری و معاونان مربوطه در وزارت نیرو، تصمیم به دوزدن کارگروه گرفته و به ضبط سسه قرارداد از ۷۹ قرارداد توافق‌شده برای رسیدگی در کارگروه، اقدام کردند.

ماجرای «قراردادهای متوقف» چیست؟

ماجرای به سال‌های ۸۹ تا ۹۱ بازمی‌گردد که به دلیل تحریم‌ها، نرخ ارز یکباره به بیش از سه برابر رسید و با اجرای ناقص قانون هذفمندی یارانه‌ها، اقتصاد با تورم لجام‌گسیخته بیش از ۴۰درصدی روبرو شد و در کنار آن، سوده‌های بانکی هم افزایش ناگهانی یافت. این اقدامات، موجب زمین‌خوردن بسیاری از صنعتگران در تمام بخش‌ها شد و قرارداده‌ا در دچار چالش کرد و بسیاری از پیمانکاران نتوانستند به تعهدات خود در قالب قرارداد با کارفرمایان جامه عمل بپوشانند. چنین رخدادهایی در بیشتر قرارداده‌ا، مصداقی از فرس‌مازور محسوب شده و برای آن پیش‌بینی‌هایی در قرارداده‌ا در نظر گرفته می‌شود. در مفاد ماده ۲۲۹ قانون مدنی آمده: «اگر متعهد به واسطه حادثه‌ای که رفع آن خارج از حیطه اقتدار اوست، نتواند از عهده تعهد خود برآید، محکوم به پرداخت خسارت نخواهد بود». در چنین شرایطی و با پذیرش خارج از اختیار بودن چنین واقعه‌ای برای بسیاری از صنایع، اغلب پرونده‌ها در وزارتخانه‌های مربوطه به شورای‌عالی فنی برای رسیدگی رفته و برای آنها حکم‌هایی در نظر گرفته می‌شود. باین‌حال، چنین اقدامی در وزارت نیرو به دلایلی نامشخص، انجام نشد و با ارزیابی‌های دو طرف دعوا (شرکت‌های زیرمجموعه سندیکای صنعت برق به‌عنوان پیمانکار و کارفرمایان شامل شرکت‌های اقماری وزارت نیرو) با حمید چیت‌چیان، وزیر نیروی وقت به‌عنوان شخص اول این وزارتخانه و معاونان مربوطه و نمایندگان شرکت توانیر، کارگروهی با عنوان «کارگروه مشترک قراردادهای متوقف» تشکیل شد تا در ذیل آن، رسیدگی به این ۷۹ قرارداد در دستور کار قرار گیرد. باین‌حال، در روزهای پایانی دولت یازدهم، مصوبه این وزارتخانه که به شرکت‌های زیرمجموعه اقماری ابلاغ شده بود، نادیده گرفته شد و با کنارگذاشته‌شدن آن، ضمانت‌نامه سه شرکت پیمانکار ضبط شد و پرونده باقی قرارداده‌ا هم برای اقداماتی از این دست، روی میز قرار گرفت.

حالا سندیکای صنعت برق ایران، وارد میدان شده و با نامه‌نگاری به اسحاق جهانگیری، معاون‌اول رئیس‌جمهور، چیت‌چیان در زمان حضور در این وزارتخانه و سازمان برنامه‌بودجه و مجلس، خواهان جلوگیری از استمرار این روند شده است.

شرق، سیدمسعود آریادوست: نشست خبری پوشاک‌ها تبدیل به نشستی پر از گلایه و انتقاد شد؛ انتقاد از همه‌چیز؛ از قاچاق ۲۰۵میلیاردی پوشاک که نفس پوشاک‌ها را بریده است تا رقابت با سوری‌ها در خاک ایران و البته از مانور شرکت‌های خارجی در نمایشگاه معرفی پوشاک تولید داخل.

کارد به استخوانشان رسیده؛ خواستند در نشستی خبری از نمایشگاه ایران مد ۹۶ بگویند، اما هرچه کردند نشد، باز هم سمت‌وسوی تمام حرف‌ها به سمت گلایه رفت؛ گلایه‌هایی که اغلب محورش دولت بود و دولت.

سعید جلالی‌قدیری اولین سخنران نشست خبری است. او بحث قاچاق پوشاک را به‌عنوان بزرگ‌ترین مشکل اعلام می‌کند: سالانه ۱۲ میلیارد دلار کالا به صورت قاچاق وارد کشور می‌شود که ۲.۵ میلیارد دلار آن مربوط به پوشاک است.

دبیر اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک ایران به صراحت می‌گوید تشک‌ل‌ها و تولیدکنندگان پوشاک با واردات مشکلی ندارند و حتی موافق واردات پوشاک هستند، اما این واردات باید دارای رویه و قانون مشخصی باشد و در نظرگرفتن تمام قوانین موجود. درحال‌حاضر واردات در حوزه پوشاک، به صورت کلیویی و فله‌ای و بدون نام‌ونشان واردکننده و همچنین در قالب استوک و در حجم بسیار بالا از مبادی رسمی کشور انجام می‌شود.

جلالی‌قدیری از اطلاع مسئولان از واردات هم می‌گوید که تا حدودی از این مسئله خبر دارند. ظاهراً هم نمی‌خواهند اقدام مؤثری در این رابطه انجام دهند، زیرا با گفته قدیری، دستورالعملی که در این مورد در شهریورماه سال گذشته تحت عنوان «دستورالعمل واردات پوشاک» ابلاغ شده، تاکنون اجرائی نشده است.

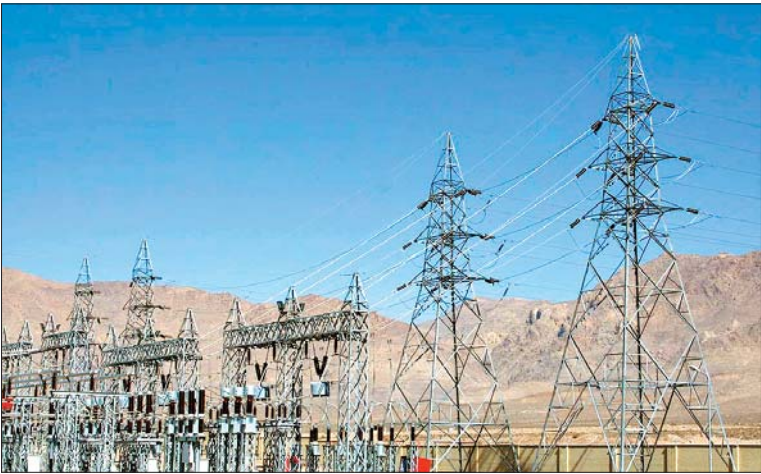
مجید نامی، عضو هیئت‌مدیره اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک ایران، هم سخنران دوم بود. او به حضور نامتعارف و غیرعادی برخی کشورها در نمایشگاه پوشاک ایران اشاره می‌کند که بدون هماهنگی و بدون اطلاع اتحادیه و تولیدکنندگان پوشاک ایرانی انجام شده است.

اقتصاد

بدنه وزارتخانه ۲ هفته مانده به پایان وزارت حمید چیت‌چیان، به او پشت کرد

وزیر را دور زدند

شرکت‌های اقماری وزارت نیرو اقدام به ضبط ضمانت‌نامه‌های پیمانکاران صنعت برق کردند

در بخشی از نامه علی بخشی، رئیس هیئت‌مدیره و عضو کارگروه مشترک قراردادهای متوقف، به نمایندگی از شرکت‌های زیرمجموعه سندیکای برق، خطاب به معاون‌اول رئیس‌جمهور آمده: «از آن مقام محترم تقاضا دارد دستور فرماید برای جلوگیری از تشدید بحران در شرکت‌های سازنده و پیمانکار صنعت برق و نابودی سرمایه‌های مولد کشور و به تبع آن بی‌کاری کارگران شاغل مربوطه و تشدید تنش و بحران در وزارت نیرو، از ضبط ضمانت‌نامه‌های قراردادهای متوقف، تا رسیدگی و اتخاذ تصمیم منطقی برای فیصله‌دادن به قراردادهای متوقف اجتناب شود تا این اتفاق در جابه‌جایی مقام عالی وزارت و بلاکلیفی آن وزارتخانه صورت نپذیرد و بر اساس توافقات حاصله در کارگروه مشترک، اقدامات مقتضی به انجام رسد».

دستور ویژه وزیر نیرو برای توقف فسخ قرارداده‌ا

پیام باقری، نایب‌رئیس سندیکای برق و عضو کمیسیون انرژی اتاق ایران، در گفت‌وگو با «شرق» در شرح آنچه در سال‌های ۸۹ تا ۹۱ رخ داده و آثار آن بر صنعت برق، می‌گوید: این اتفاقات باعث شد بخش خصوصی در صنعت برق به دلیل تغییر ناگهانی قیمت‌های پایه، دیگر امکان عمل به تعهدات خود را در قرارداد با کارفرمایان نداشته باشد. این رخدادها، خارج از اراده پیمانکاران بود. عوامل محیطی و عوامل بیرون از بنگاه اقتصادی، سبب شده بود آنها نتوانند به تعهدات خود با همان قیمت‌های قراردادی عمل کنند.

او در ادامه با اشاره به واکنش‌های کارفرمایان در همان سال‌ها، می‌افزاید: به دلیل بی‌توجهی به این مسئله، کارفرمایان آغاز به اخطار برای فسخ قرارداد و ضبط ضمانت‌نامه کردند و اقداماتی هم در این زمینه انجام دادند. سندیکای صنعت برق در همان مقطع، برای جلوگیری از این اقدامات کارفرمایان دولتی (شرکت‌های برق منطقه‌ای و شرکت‌های توزیع و در مجموع شرکت‌های اقماری وزارت نیرو)، وارد عمل شد تا این مسئله را به‌شيوه‌ای منطقی حل کند.

به گفته این فعال بخش خصوصی، حدود سال ۹۴، سندیکای صنعت برق یک‌بار به شرکت‌های عضو خود فراخوان داد و اعلام کرد شرکت‌هایی که چنین مشکلی دارند، با مستندات مربوطه به سندیکا

تعرفه صفردرصدی برای پوشاک سوریه کار دست پوشاکی‌ها داد

تبانی ترک‌ها علیه ایران

ترکیه، از جمله کشورهای همیشه در صحنه است که در نمایشگاه‌هایی که برای انعکاس توان داخلی دایر شده، حاضر می‌شود. او حتی از برخی تلاش‌ها هم خبر می‌دهد تا این نمایشگاه را به‌گونه‌ای خاص جلوه دهند. نامی در این بخش از سخنانش به نگاه دولت یازدهم به صنعت پوشاک اشاره می‌کند. او می‌گوید: دولت و به خصوص وزارت صنعت، توجه ویژه‌ای به صنعت پوشاک داشته‌اند و به‌همین‌دلیل حمایت‌های لازم از سوی دولت صورت گرفت که از جمله آن تشکیل انجمن صنایع پوشاک و کمک به ایجاد شهرک پوشاک و تهیه چشم‌انداز استراتژی صنعت پوشاک بود، اما متأسفانه به دلیل مشکلاتی که در مرحله اجرا وجود دارد، هیچ‌یک از این موارد اجرائی نشده‌اند. حتی دستورالعمل بررسی واردات پوشاک، هرچند که در حال پیگیری است، ولی هنوز نتایج ملموسی از آن دیده نمی‌شود.

مجید نامی از نمایشگاه امسال می‌گوید: اتحادیه‌ش شش هزار متر فضا خواسته، اما با فضای چهارهزارو ۳۰۰ متری موافقت شد. با پیگیری‌های صورت‌گرفته، در نهایت بخشی از سالن پنج و بخشی از سالن ۳۸ را در اختیار ما قرار دادند. البته این پراکندگی و بی‌نظمی در ارائه فضا، منجر به این شد که بسیاری از همکاران ما در نمایشگاه حضور پیدا نکنند و فضای مناسبی هم برای حضور آنها فراهم نشد. همچنین قرار است ۶۵ شرکت حضور داشته باشند.

بازار مصرف پوشاک ایران ۱۲ میلیارد دلار است، ام‌ا آمار واردات به‌هیچ‌عنوان شفاف نیست. نامی می‌گوید: هیچ‌گاه نتوانسته‌ایم میزان واردات و تولید را در صورت واضح و مشخص برآورد کنیم. رقم ۱۲ میلیارد دلار نیز بر اساس آمار بانک مرکزی است که بر اساس سرانه مصرف پوشاک خانوارهای ایرانی است. در مورد آمار واردات باید گفت که در دهه ۹۰ آمار رسمی گمرک چندان واضح نیست؛ به‌عنوان مثال میزان واردات را در یک سال چهار میلیون دلار و در سال دیگر دو میلیون دلار اعلام کرده‌اند. بنابر آمار رسمی گمرک، در سال گذشته حدود ۶۰ میلیون دلار واردات پوشاک انجام شده است.

در این بخش او توجه‌ها را به آمار یونینو جلب می‌کند: میزان واردات

و مراتب اعتراض و گلایه اعلام شد و خواستار جلوگیری از این روند شدیم.او با اشاره به ضرر مادی و اعتباری این اقدام به شرکت‌های مربوطه تصریح کرد: متأسفانه این اقدام وزارت نیرو منجر به ضبط ضمانت‌نامه سه شرکت زیرمجموعه سندیکا شد که هم به‌لحاظ اعتباری و هم به‌لحاظ مالی، ضربه شدیدی علیه آنها خواهد بود.این اقدامات در حالی انجام گرفت که بخش خصوصی در صنعت برق با وجود ۱۴هزار میلیارد تومان مطالبات معوق از وزارت نیرو، با این وزارتخانه همراهی کردند تا این بدهی‌ها تسویه شود و حتی هنوز نه‌تنها نتوانسته‌اند مطالبات خود را وصول کنند، بلکه خسارات تأخیر در تأدیه مطالبات نیز هنوز به آنها پرداخت نشده است.

آغاز نامه‌نگاری با مسئولان

به گفته او، از همان زمان نامه‌نگاری سندیکای برق با مقام‌های مسئول کشور آغاز شد. با معاون رئیس‌جمهور، با مجلس و با سازمان برنامه‌بودجه برای رسیدگی به این موضوع نامه‌نگاری کردیم، اما هنوز پاسخی دریافت نکرده‌ایم.

عضو کمیسیون انرژی اتاق ایران این اقدام را بی‌توجهی به دستور وزیر نیروی وقت می‌داند و ادامه می‌دهد: این اقدام مصداق قرار بی‌توجهی به دستور ابلاغی بالاترین مقام مسئول در این وزارتخانه (شخص وزیر) است.

او با بیان اینکه در دیگر وزارتخانه‌ها اقدام به ارسال پرونده‌هایی از این دست به شورای‌عالی فنی کردند، می‌افزاید: در آن سال‌ها بسیاری از وزارتخانه‌ها، پرونده‌های متعددی را به شورای‌عالی فنی با همین موضوع فرستادند که به آنها رسیدگی و حکم برای آنها صادر شد، اما پرونده‌های ما از طرف وزارت نیرو به شورای‌عالی فنی نرفته و به همین دلیل، با چیت‌چیان جلسه گذاشتیم و درخواست کردیم حداقل این پرونده‌ها را در یک کارگروه بررسی کند و این هم نتیجه توافق با وزارت نیرو است.

او با بیان اینکه این کارگروه، حکم «حکمت» دارد، ادامه می‌دهد: در قرارداد هم برای رفع مشکل حکمت تعیین می‌شود و وزارت نیرو هم در این قراردادها، نقش داور برای دو طرف را ایفا می‌کرد. بنابراین اینکه نه قائل به ارسال پرونده به شورای‌عالی فنی باشیم و نه قائل به حکمت و یک‌طرفه اقدام به ضبط ضمانت‌نامه کنیم به نظر نمی‌رسد کار درستی باشد.

درخواست توضیح از وزارت نیرو

باقری در پاسخ به پرسشی با محور پیگیری چرایی برگزاری جلسه‌ای خارج از این کارگروه، می‌گوید: برای ما روشن نیست چرا این جلسه خارج از کارگروه برگزار شده و برای خودمان هم سؤال است و مسئولان وزارت نیرو می‌خواهیم چرایی آن را شرح دهند.

به گفته او، اگر توافقی در زمانی انجام شده، مسئولان جدیدی هم که وارد این حوزه می‌شوند باید حداقل به تعهدات گذشته پایبند باشند و مسئولانی که احتمال می‌دهند ممکن است در دور بعدی این وزارتخانه حضور نداشته‌باشند، حداقل باید تا پایان مسئولیت خود به توافقات خود پایبند باشند. بنابراین کسی که باید پاسخ دهد چرا متناسب با توافقات عمل نکرده، وزارت نیرو است.

خبر

دستور لحظه آخر نعمت‌زاده

● **فارس:** در پی اعتراض برخی تولیدکنندگان درباره اشباع ظرفیت تولید سیمان در کشور، نعمت‌زاده، وزیر سابق صنعت، در روزهای پایانی کارش در وزارت صنعت صدور مجوز احداث کارخانه‌های جدید سیمانی را ممنوع اعلام کرد. پس از آنکه نعمت‌زاده، وزیر سابق صنعت، خرداد سال جاری از تأسیس ۲۰ کارخانه جدید سیمانی خبر داد، علی‌محمد بُد، یک کارشناس صنعت سیمان، در واکنش به این موضوع گفت: احداث این تعداد کارخانه باعث نابودی صنعت سیمان خواهد شد. به گفته بُد، تاکنون برای احداث کارخانه سیمان مجوز صادر شده؛ ولی به دلیل نبود صرفه اقتصادی تاکنون ایجاد نشده‌اند. در پی طرح این موضوع، رحمانی، قائم‌مقام نعمت‌زاده در امور تولید، در نامه‌ای به وزیر اعلام کرد که راندمان کارخانه‌های سیمان از ۹۰ درصد به ۷۰ درصد رسیده و این کارخانه‌ها با مشکلات متعددی مانند کمبود نقدینگی و زیان‌دهی روبه‌رو هستند. او در این راستا پیشنهاد کرد که بانک‌های عامل مکلف به افزایش سهم آورده ریالی متقاضیان قبل از گشایش اعتبار استادی بخش ارزی شوند و همچنین تمام طرح‌های جدید با انجام تمهیدات لازم موظف به اجرای فناوری‌های جدید شوند. در پی این نامه، نعمت‌زاده، وزیر سابق صنعت، در زیرنویس نامه از قائم‌مقام خود خواست که تا اطلاع ثانوی از صدور هرگونه جواز تأسیس کارخانه سیمان خودداری شود و متقاضیان برای سرمایه‌گذاری دیگری راهمایی شوند. همچنین از شبیه‌های مدرن در مصرف انرژی استفاده شود.

کسری ۲۸ هزار میلیارد تومانی بودجه ۹۶

● **فارس:** برآوردها نشان می‌دهد که منابع عمومی دولت در سال جاری در حدود ۳۰۱۸۷ هزار میلیارد ریال محقق می‌شود، در این صورت در مقایسه با رقم مصوب حدود ۲۸۰ هزار میلیارد ریال، عدم تحقق منابع خواهیم داشت. مرکز پژوهش‌های مجلس در گزارشی تحت عنوان «از لایحه تا قانون» به وضعیت بودجه سه سال ۹۶ پرداخته است. در چکیده این گزارش آمده است: بودجه کل کشور متشکل از بودجه عمومی دولت و بودجه شرکت‌های دولتی در لایحه بودجه سال ۱۳۹۶ مبلغ ۱۰۰۸۴۹ هزار میلیارد ریال بود که با تغییرات مجلس به ۱۱۰۵۲۴ هزار میلیارد ریال، معادل شش درصد افزایش یافت. منابع و مصارف عمومی نیز در لایحه مبلغ ۳۰۲۰۰ هزار میلیارد ریال بود که با تغییرات مجلس به ۳۰۴۶۷ هزار میلیارد ریال، معادل هشت درصد افزایش یافت. برآوردها نشان می‌دهد که منابع عمومی دولت در سال جاری در حدود ۳۰۱۸۷ هزار میلیارد ریال محقق می‌شود، در این صورت در مقایسه با رقم مصوب حدود ۲۸۰ هزار میلیارد ریال، عدم تحقق منابع خواهیم داشت.

خبر ویژه

استراتژی سایپا

عرضه ۲ محصول در سال است

● مدیرعامل گروه خودروسازی سایپا هم‌زمان با مراسم ورود به بازار ساینااتومات در جمع نمایندگان‌های منتخب گروه خودروسازی سایپا گفت: حداقل سالانه یک محصول جدید به بازار عرضه می‌کنیم و امیدواریم این استراتژی به نحوی تغییر کند که سایپا قابلیت عرضه دو محصول تولید داخلی را در سال داشته‌باشد. گزارش سایپانیوز: در این مراسم مهدی جمالی، مدیرعامل گروه خودروسازی سایپا، با بیان وضعیت دو سال گذشته سایپا گفت: دو سال قبل نگرانی‌های زیادی برای سایپا وجود داشت و امروز در شرایطی قرار داریم که باقره‌های روشنایی در سایپا برای همه مشخص شده است.مدیرعامل گروه خودروسازی سایپا با اشاره به آنکه در حال حاضر سایپا، در همه زمینه‌ها از جمله ایده، خلاقیت، طراحی‌های جدید و حضور در بازارهای مختلف سرآمد است، افزود: در سال‌های گذشته بالای ۸۰ تا ۹۰ درصد محصولات سایپا صرفاً یک نوع خودرو بود که به بازار عرضه می‌شد و امروز تنوع محصول عرضه‌شده، نشان‌دهنده مدیریت و توان بالای فنی و طراحی در این شرکت است.جمالی گفت: با تلاش‌های صورت‌گرفته، امروز در طراحی و مهندسی بسیاری از ایده‌های غیرقابل باور را محقق کردیم.وی تأکید کرد: ساینااتومات در کمتر از یک سال آماده و به بازار عرضه شد و حدود یک ماه ایده اینیز محصول جدید کوئیک را وارد بازار خواهیم کرد.مدیرعامل گروه خودروسازی سایپا یادآور شد: تا چند ماه آینده محصول جدید SP100 و تا پایان سال محصول جدید سبترئون را به بازار عرضه خواهیم کرد و همچنین تا سال آینده سایپا محصول دوم SP100 را وارد بازار خواهد کرد و این دلیلی بر همدلی تمامی قسمت‌های سایپا، اعم از بازرگانی، فروش و نمایندگی‌هاست، جمالی با اشاره به اینکه در دو سال قبل بیش از ۶۸ درصد محصول عرضه‌شده پراید بوده، گفت: امروز در شرایطی هستیم که آمادگی استقبال از خروج پراید را داریم و این توانایی بزرگی است که با توانمندی نمایندگی‌ها در سراسر کشور محقق شده است.